

De godvrezende vrouw

“Wie zal een deugdelijke huisvrouw vinden? (...) Want haar waardij is verre boven de robijnen. Het hart van haar heer vertrouwt op haar, zodat hem geen goed zal ontbreken. Zij doet hem goed en geen kwaad, al de dagen van haar leven. (...) De bevalligheid is bedrog, en de schoonheid ijdelheid; maar een vrouw, die den HEERE vreest, die zal geprezen worden.” Spreuken 31

*“Want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.”
1 Samuël 16:7*

Door Charo en Paul Washer

“Als nu de beurt van elke jonge dochter naakte, om tot den koning Ahasveros te komen, nadat haar twaalf maanden lang naar de wet der vrouwen geschied was; want alzo werden vervuld de dagen van haar versieringen, zes maanden met mirreolie, en zes maanden met specerijen, en met andere versierselen der vrouwen; daarmede kwam dan de jonge dochter tot den koning; al wat zij zei, werd haar gegeven, dat zij daarmede ging uit het huis der vrouwen tot het huis van de koning.” Esther 2: 12-13

Ik heb me altijd verwonderd over de voorbereiding die de toekomstige koningin Esther kreeg voordat ze kon verschijnen voor koning Ahasveros. Zouden wij bereid zijn om door een twaalf maanden durende schoonheidsbehandeling heen te gaan voordat we de man van onze dromen kunnen ontmoeten? Waarschijnlijk niet. Maar toch, stel je voor... Een jaar dat speciaal apart gezet wordt voor één enkel doel – zo mooi mogelijk worden voor degene van wie je het meeste houdt. Kostbare tijd om je schoonheid te bevorderen, om tijd te besteden aan onderwijs en etiquette, om deugdzaamheid te ontwikkelen en om je karakter te vormen. De voorbereiding van Esther doet me denken aan de kostbare tijd tussen het ontwaken van het verlangen in het hart van een jonge vrouw om haar leven te delen met een huwelijkspartner en het moment dat ze gaat trouwen. Voor velen is deze voorbereidingstijd niet meer dan een tijd van wachten. Vrouwen die nog niet getrouwd zijn, denken vaak dat zij aan de zijlijn van het leven staan terwijl anderen het spel spelen. Ze beseffen niet dat ze de belangrijkste tijd van hun leven verspillen; ze beroven zichzelf van een geweldige vreugde en beloning, ze beroven hun toekomstige echtgenoot van een vromere vrouw en ze beroven God van een dienstmaagd door wie Hij grote dingen wil doen.

Zoals Esther voorbereid moest worden voordat ze koningin kon worden van een heel rijk, zo moet ook een vrouw voorbereid worden voordat ze kan beginnen aan één van de meest belangrijke en moeilijkste roepingingen in het leven: huwelijk en moederschap. Esther moest de gebruiken leren van het koninkrijk waartoe ze behoorde; ze moest de regels van het hofleven leren, de intellectuele, emotionele en geestelijke uitdagingen van de hoge functie. De jonge vrouw Esther moest veranderen in een koningin voordat ze die rol daadwerkelijk zou vervullen. Op dezelfde manier moet de ongetrouwde christin de manieren van het Koninkrijk der Hemelen leren voordat ze ooit verenigd wordt met degene die God voor haar heeft bestemd. Ze moet intellectueel, emotioneel en geestelijk op haar taak worden voorbereid, niet door hofbedienden in één of andere heidense tempel, maar door God Zelf, door Zijn Woord en door andere godvrezende vrouwen die vóór haar ooit al voorbereid waren op de belangrijke taak van huisvrouw en moeder.

Ongetrouwd zijn is geen tijdsverspilling of aan de zijlijn staan, maar een tijd die God speciaal apart gezet heeft voor de vrouw om van haar te maken wie Hij wil dat ze wordt en om haar te gebruiken op manieren die gewoon onmogelijk zouden zijn na het huwelijk.

De tijd van ongetrouwd zijn is ervoor bestemd om de deugden te ontwikkelen die passen bij een vrouw van God, zodat ze meer kan geven aan haar toekomstige man en aan de wereld dan alleen maar een mooi uiterlijk.

Bedenk dat je als vrouw niet de enige bent die voorbereid moet worden, want je toekomstige man gaat door hetzelfde traject als jij. Zou het niet verschrikkelijk zijn als je uiteindelijk de man ontmoet die jouw echtgenoot zal worden en je zou ontdekken dat hij de tijd dat hij ongehuwd was, gebruikt had om God te dienen en zichzelf voor te bereiden om een betere echtgenoot te worden voor jou, maar jij hebt de vrijheid van het ongehuwd zijn niet gebruikt om de Heere te dienen; jij hebt geen gebruik gemaakt van de leerschool die God je had aangeboden? Zou het niet vreselijk zijn te ontdekken dat jouw echtgenoot zijn dagen heeft doorgebracht als een ongehuwde dagelijks biddend voor jouw behoeften en Gods werk in jouw leven, terwijl jij niet voor hem gebeden hebt en ook niets gedaan hebt met de genade die God jou gaf als gevolg van zijn gebeden?

Het is een wonderlijk iets als God een vrouw zegent met een echtgenoot, met een persoon die precies bij haar past, omdat hij nauwkeurig en weloverwogen gevormd is door God om met haar verenigd te worden. Het geeft een vrouw zo'n blijdschap om terug te kijken en zich te herinneren hoe God haar in staat gesteld heeft te wachten op Hem en dat Hij trouw was om te zegenen. Het is een nog grotere vreugde voor haar te weten dat de tijd waarin ze ongehuwd was ook een tijd is geweest van een zoeken van God en trouw zijn aan Hem en Zijn doel; dat ze zelfs geen moment de situatie heeft willen ontvluchten, maar enkel op God wilde vertrouwen en wachten op Zijn genadige soevereiniteit.

Het is niet erg om een ongetrouwde christin te zijn. De wereldse manier van denken heeft het christendom beïnvloed met het idee dat het wel een probleem zou zijn. Eén van de grootste leugens van de wereld is dat er iets mis met je is als je 'niemand hebt' of niet 'actief op zoek bent'. Een andere leugen is dat een ongetrouwde vrouw voortdurend uit moet gaan, alsof het zoeken naar een man hetzelfde is als winkelen in een winkelcentrum. Een nog grotere leugen is dat een ongetrouwde vrouw zo maar aan iedereen haar liefde moet geven, zodat ze meer ervaring zal opdoen en zodat ze zal weten wat ze moet doen als ze uiteindelijk de man van haar keuze zal vinden. Beste christin, het is een leugen en een belediging van God om te zeggen dat ervaring de beste leermeester is, terwijl in feite God de beste Leermeester is. Het motto van de wereld is 'leef en leer', maar de Bijbelse raad luidt: 'leer en leef'. Je hoeft niet ervaren te zijn, je moet alleen weten wat God heeft gezegd en gehoorzaam zijn aan Zijn Woord. Jij hoeft niet te zoeken naar de man van jouw keuze, maar je moet wachten op de man van Gods keuze. En als hij komt, zal niet de opgedane ervaring ervoor zorgen dat het een goed huwelijk wordt, maar de reinheid, zuiverheid en vroomheid die je geleerd hebt in de voorbereidingstijd. We moeten ons ver houden van de gedachten en ervaringen van deze boze wereld en slechts zien op die dingen die God plaatst op het pad dat Hij voor ons bereid heeft.

God weet precies wat je nodig hebt en Hij kent de verlangens van je hart zelfs beter dan jijzelf. God houdt van verrassingen. Hij wil niet dat jij naar een echtgenoot zoekt; Hij wil hem naar jou toebrengen en waarschijnlijk zelfs op een tijd dat je het het minst verwacht. Als je, zoals zoveel andere vrouwen vóór jou gedaan hebben, ongehoorzaam bent aan Zijn adviezen en het zelf op je neemt om een levensgezel te zoeken, zul je vast wel iemand vinden, maar de kans bestaat dat degene die je vindt niet degene zal zijn die het beste bij jou past.

Als vrouw verlang je naar het gezelschap van en de omgang met een man. Dit komt van God en is daarom goed. Het is echter verkeerd om te denken dat, als deze behoefte niet vervuld wordt, de dood het gevolg zal zijn. De behoefte aan een ander als metgezel is heel wat anders dan de behoefte aan een volgende ademhaling. Je kunt best overleven zonder een levensgezel, in elk geval totdat God Zijn volmaakte werk in jou gedaan heeft.

Denk aan het Schriftwoord “God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt” (1 Korinthe 10:13).

Ik heb ontdekt dat er twee belangrijke oorzaken zijn waardoor veel mensen wanhopig verlangen naar iemand anders in hun leven. De eerste oorzaak is dat ze God niet kennen zoals Hij is. Is God niet de God van alle vertroosting? Is Christus niet de verhoogde Heere, Die alles in allen vervuld? Waarom klagen we dan over hoe leeg en alleen we ons voelen? Zou het niet kunnen dat God onze tijd van ongehuwd zijn verlengt, zodat we ons leven in Hem zouden vinden en leren volmaakt te zijn in Hem? Als we graag getrouwd willen zijn, omdat we voelen dat een echtgenoot ons leven zal vervullen of op de één of andere manier compleet maken, dan zullen we pijnlijk teleurgesteld worden in ons huwelijk. Geen man, hoezeer hij ook het beeld van Christus draagt, kan ooit de plaats van God in ons leven innemen. Het is pure afgoderij om zoiets te denken. Als we nu niet door God vervuld zijn en op dit moment niet volmaakt zijn in Christus, dan zal zelfs een huwelijk dat in de hemel gesloten is niet in staat zijn onze leegheid te vervullen.

De tweede oorzaak van een wanhopig verlangen naar iemand in ons leven is puur egoïsme. Als we iemand nodig hebben om ons geliefd te voelen of als we iemand nodig hebben zodat onze gevoelens van eenzaamheid zullen verdwijnen, begeren we het huwelijk om verkeerde redenen. Het huwelijk moet niet beschouwd worden als een gelegenheid om onze behoeften te bevredigen, maar als een gelegenheid om tegemoet te komen aan de behoeften van de ander. Als we nog niet geleerd hebben om onze eigen behoeften naar God te brengen, dan zullen we waarschijnlijk onze eigen echtgenoot overspoelen met onze behoeften en ons niet bewust zijn van de zijne. Ik heb christinnen gekend die hun dagen doorbrachten met het nadenken over hun eigen behoeften en steeds klaagden over waarom God nog niemand in hun leven gebracht had. Maar waarom zou God een godvruchtige man toevertrouwen aan een vrouw die zich alleen bezighoudt met zichzelf en haar eigen behoeften en de vrijheid van haar ongehuwdheid niet gebruikt om God te dienen en zichzelf voor te bereiden voor Zijn doeleinden? Zo'n vrouw zou weinig te bieden hebben aan een godvruchtige echtgenoot!

Beste vriendin, ongetrouwd zijn zou, evenals getrouwd zijn overigens, beschouwd moeten worden als een bijzondere en fijne tijd in de voorzienigheid van God. Het moet niet gezien worden als enkel een lot of een vloek die je moet zien te ontvluchten. De periode van het ongetrouwd zijn, is een tijd om God en onszelf te leren kennen; een tijd om te ontdekken wie we zijn in Christus en om te groeien in gelijkvormigheid aan Christus. Het is een tijd om ijverig te zijn in goede werken en te leven ten dienste van anderen. Ongetrouwd zijn heeft een betovering die op zijn tijd moet worden genoten, want wanneer ze voorbij is, komt ze waarschijnlijk niet meer terug. Er is niets zo jammer als een getrouwde vrouw betreurt wat ze had kunnen zijn en wat ze gedaan zou kunnen hebben met haar leven toen ze nog ongehuwd was. Alles moest wijken, omdat ze zo snel getrouwd wilde zijn en ze vergat daarin te letten op het plan of het werk van God.

Elk levensseizoen heeft z'n eigen schoonheid en wonderlijkheid. Mijn gebed voor alle ongehuwde christinnen is dat ze zullen genieten van hun tijd, ondanks de leugens van de wereld. Ik bid dat ze naar niets anders zullen vragen en zich met niets anders zullen tevreden stellen dan met het doen van de volmaakte wil van God, dat ze geduldig zullen wachten op God die de Gever is van alle goede en volmaakte gift. Ik bid dat ze zullen worden als Esther en de tijd zullen gebruiken die God nodig acht om iets moois van hen te maken, zowel aan de binnenkant als aan de buitenkant.

Dit artikel verscheen voor het eerst in *HeartCry magazine*, jaargang 3, januari 1998

© 2008 – Vertaling J. Floor – Copyright Stichting Heart Cry. Informatie: www.heartcry.nl